

3.

Teisel hommikul läks kõrtsmiku emma nabri lesse majasse, kus ta omma poeja koskimise nõuu Annale teada andis. Agga kui suur olli temma immetellemine ja meelehaigus, kui ta Anna kihlamisest tiisleri Kasikuga kuulda sai.

„Voi selle nälgjatsega ollete teie emast kihlamid, kellel muud ei olle, kui mõnmed koppikad? Se olli teist, Anna, suur rummalus, nifuke tüduruk, kui teie, olleks ka parremat meest võinud sada, kui sedda nälgakorukest. Agga minna arwan, laske tedda minna. Mõttelge agga, misfuke täis maja ja õnne põlli teile minnu poeja läbbi pakkutakse!“

„Ma tännan nifugguse õnne cest“, ütles Anna, „parrem kerjata ja nälgeda, kui ühhe kawwala kõrtsmiku naene olla. Teie kõrts on rõõwliak, kes senna sisse juhtub, sel on luggu, nagu sel inimisel, kes mõrtsukate kätte sattus, naad rifusid tedda paljaks ja jätsid pool surnud mahha. Minnu waest isä — kes jo Summalä ees — ollete teie ommas rõõwli augus ihhu ning hinge polest tapnud. Kui minna kõrtsi peaksin ellama tulles, siis olleks mul nõnda kui nääksin ma iaga winaklasi sees omma ärraeksitud ja wina läbbi rikkunud isä kaju. Ei, mul on hirm sest asjast!“

„Sedda peate teie kabhetsema, teie sureline sandipesä“, kiskendas wõras wihhaga. „Kuulge, ma wõin teile ettefulutada, et teie kalsus peigmees peab nifammafugguseks sama, kui teie jodif isä olli.“

Nende sõnnadega tõusis ta ülles ja jooksis uffest wälja.

Emma ja tüttar istusid weel wähhhe aega kui tummad ehmatusest, siis ütles emma, pead wangutades: „Summal hoidku sedda töeks minnemast.“

4.

Kuus näddalat selle järrel ollid tiisleri ja Anna pulmad. Kui pulma saea kirriku läks ja kõrtsi cest möda tulli; watis sealt perremees pool sallaja akna kõrwast wälja. Temma silmad kiirgasid ja ta käed ollid rusfikas tullifest wihhast. Anna, mödamannes, piggistas murrega peigmehe kae ennese peusse ja ütles waiksest: „Willem, sa pead jo ommeti, mis sa mulle olled tõutanud?“

„Ärra kardä, Anna“, wastas teine, „ma pean sõnna!“

Mõnmi silmapilk selle järrel seisid nad kirrikus altari ees ja õppetaja hakkas kõnnelema. Noor pruutpaar panni holega tähhele, ja mõllemate sees tärkasid isseärralised mõtted ülles, kui õppetaja manitsuse alluseks need sõnnad lugges: „Kandke